

og Trykning under Overvejelse og Forhandling indbyrdes, og det er vel ikke udelukket, at man vil kunne naa en Besparelse derved, at man, enten man vil have et Statstrykkeri, eller man vil træffe Overenskomst med et privat Trykkeri, faar et større Samarbejde navnlig mellem Indenrigsministeriet og Justitsministeriet med Hensyn til Ministerialtidende, Lovtidende og Statstidende, men ogsaa dette Spørgsmaal er Genstand for de Overvejelser, som ere i Gang, og de Forhandlinger, som allerede ere paabegyndte mellem Ministerierne i Henhold til Finanslovkommissionens Indstilling. Heller ikke dette har der for mig været Anledning til at røre ved, hverken i Lovforslaget eller dets Bemærkninger, men selvfølgelig er jeg villig til at forhandle dette Spørgsmaal med det Udvalg, som maatte blive nedsat. Jeg gør for øvrigt opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Statens Trykningsomkostninger og for Resten ogsaa Udgifterne til Papir er meget større end det, der vedrører Statstidende, det er et Spørgsmaal, der er af saa stor økonomisk Betydning, at det sikkert fortjener en mere selvstændig Behandling, end der kan være Tale om at give det i Forbindelse med dette Lovforslag, men jeg skal gerne være villig til at drøfte det, hvis der bliver nedsat et Udvalg.

Naar endelig det ærede Medlem mente, at der laa noget Københavneri i, at man havde foreslaaet — ikke i Forslaget, men i Bemærkningerne — en Bemyndigelse for Ministeren til at sætte Taksterne for Bekendtgørelserne op i Overensstemmelse med, hvad der var gældende for Bekendtgørelser i Københavnske Dagblade, saa er det ikke det, det kommer an paa, om man vil kalde det Københavneri. Jeg tilstaar, at jeg ikke forstaar, hvorfor der skal betales forskelligt for en Bekendtgørelse i Statstidende, hvor der er Tale om mange Bekendtgørelser, og en Bekendtgørelse i et andet Blad, der udgaar her i København, da der dog for Trykningen maa betales efter de Regler og Takster, som gælde for Typograferne i København, og ikke efter de Takster, der gælde for Typograferne ved Provsblade. Jeg erkender imidlertid, at jeg heller ikke her er saa godt inde i de forskellige Regler, men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at der ogsaa i den Henseende er den Forskel, at Typografer ved Blade her i København faa større Betaling end Typografer ved Blade i Provinserne, og at det derfor ogsaa maa kunne kræves, at der er nogen Forskel i Betalingen for Bekendtgørelser, eftersom de skulle optages i et Blad, der udgaar her i

København, eller i et Blad, der udgaar i Provinserne.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg, som sagt, er villig til at forhandle om de Enkeltheder, der have været nævnte, og som mere vedrøre Administrationen end selve Loven, med det Udvalg, som maa blive nedsat om Sagen.

Slengerik: Jeg maa give den højtærede Minister Ret i, at han ikke er Bladmand, og at det derfor kan være vanskeligt for ham at danne sig en Forestilling om, hvorvidt Omkostningerne til Statstidende kunne nedsættes i den Grad, jeg mener. Med den højtærede Formands Billigelse skal jeg tillade mig at oplæse et Par Linier af, hvad der blev sagt af Vilhelm Lassen, den Gang da Loven om Statstidende blev vedtagen. Vilhelm Lassen siger: „Vi have undersøgt den Sag meget nøje i Udvalget og ere komne til det Resultat, at den Indtægt, der kan paaregnes af samtlige offentlige Bekendtgørelser, andrager noget over 40,000 Kr., og at dette er fuldstændig tilstrækkeligt til at dække Udgiften ved Bladets Drift. Dertil kommer saa Indtægten ved Abonnement af Bladet. Selv om denne sættes meget lavt, vil det dog alt sammen kunne paaregnes som Overskud“. Vilhelm Lassen paaberaaber sig, at han er gammel Bladmand, han har nogen Forstand paa den Ting. Jeg har ogsaa været Bladmand, jeg har været Bogtrykker en Del Aar, og jeg mener ogsaa, at jeg har Forstand paa disse Ting. Jeg tror, at man ved at gaa den Vej, jeg har nævnt, kunde faa Balance skaffet til Veje. Den højtærede Minister sagde, at det maaske ikke var heldigt at faa Lønningerne sat ind i Loven. Det vil jeg heller ikke paastaa; det burde ikke behøves, men af den Grund, at det ikke staar i Loven, skulde der nødvendig komme flere Lønninger til, end der er nødvendigt, og der er jo denne saakaldte „Ministeriets tilsynsførende“, han er kommen ind, uden at jeg ved, paa hvilken Maade han er kommen ind, og uden at jeg kan se, at han gør den allerringeste Nytte. Det kunde være ganske heldigt, om man i Udvalget kunde faa oplyst, hvad det er for et Arbejde, denne Mand gør, hvad det er, han fører Tilsyn med, om han skal føre Tilsyn med, at Bladet bliver trykt saaledes, at det kommer til at se ordentligt ud, at det kommer paa Posthuset i rette Tid, om han skal føre Tilsyn med, at Kontorpersonalet er paa Kontoret, om der er Varme i Kakkellovnen, eller hvad det nu er. Det er mig umuligt at se, hvor-